

Oppepper

“Blijf hier zitten,” zei Hij tegen hen...

-Mattheüs 26:36

Het is niet makkelijk om op de achtergrond te staan in tijden van grote onrust. Acht van de elf discipelen in de tuin van Gethsémané deden niets toen Jezus Zijn grootste strijd streed en bleven achterin de tuin. Jezus ging voorop en streed in het gebed. Petrus, Jakobus en Johannes gingen halverwege en stonden als het ware in het midden om de wacht te houden; maar de grote groep zat ergens achterin te wachten. Ik kan me zo voorstellen dat ze daar een beetje zaten te mokken. Ze zaten dan wel in de tuin, maar dat was dan ook alles; ze hadden geen aandeel in de strijd. Het was een crisistijd, een tijd van storm en spanning, dat had Jezus hen maar al te duidelijk gemaakt, maar ze mochten niet meehelpen.

Wij hebben ook wel zulke ervaringen gehad en soms lijkt dat een grote teleurstelling. Misschien werden er mensen uitgekozen voor een zendingsproject. Een aantal mensen wordt naar de voorste gelederen gestuurd en andere gaan naar het midden. Maar wij blijven in de achterhoede. Er wordt ons niets anders gevraagd dan achter te blijven.

Misschien kwam het door ziekte, misschien door geldgebrek, of misschien waren er zelfs boze tongen die kwaad over ons spraken waardoor het werk ons niet werd toevertrouwd. Wat de reden ook mag zijn, we zijn niet in staat om te gaan en dat doet pijn. Het lijkt wel alsof we worden buitengesloten, terwijl we van onszelf toch vinden dat we juist heel goed mee kunnen helpen. Is het eigenlijk niet een beetje onrechtvaardig dat we wel de tuin in mochten komen, maar daar geen taak toegewezen kregen?

Maar luister eens goed, kostbaar kind van God. Zo zit het gewoon niet in elkaar! Je wordt nooit uitgesloten van Gods werk. God heeft altijd een plan en in de tuin van de Heer is echt niet alleen plaats voor degenen die hard aan het werk zijn. Soms is het Gods bedoeling dat we er gewoon zijn en dat we in rust en vertrouwen wachten op wat er komen gaat.

Zo zijn er soldaten die naar het front gaan. Die staan voorop. Dan heb je de wachters die in het midden staan en rapport uitbrengen over het gevecht. En tenslotte zijn er ook mensen die niet kunnen vechten en zelfs geen toeschouwers zijn bij het gevecht. Er wordt van hen op dat moment niets anders gevraagd dan stil en in vertrouwen te wachten in de achterhoede.

Wanneer iets dergelijks je overkomt, onthoud dan goed dat Jezus je ziet en zegt: “Blijf maar rustig hier zitten.” Zelfs op zulke momenten is jouw plekje in de tuin ook een gewijd plekje.

Zo zijn er mensen die op de wereld komen om er gewoon te zijn. Ze krijgen geen groot werk te doen en dragen geen enorme lasten, ze zijn als bloemen in de tuin die geen actieve opdracht hebben. Ze worden zelfs niet geplukt om kransen mee te vlechten of de tafel mee te versieren, ze staan gewoon in de tuin. Petrus en Johannes hadden er geen oog voor. Maar Jezus was blij om ze te zien. Door hun bijzondere geur, hun stralende pracht hebben ze Hem vreugde gebracht; door de beschermende omgeving van het dal konden ze blijven staan om het hart van de Meester blij te maken. Denk daar eens aan als je soms klein en nutteloos voelt. Jezus ziet je en scheidt behagen in de prachtige geur die jij verspreidt.

